

[Boligministeren.]

om midlertidig regulering af boligforholdene med en ildtang. Jeg ved ikke, om det bare var ændringsforslagene, eller om det var det indhold, der ligger i lovforslaget, men dér kunne jeg henvise til, hvad der fra fremskridtspartiets side er sagt. Der var jo en vis antydning af, at fremskridtspartiet og kommunisterne kunne stille fælles ændringsforslag om at fjerne denne lovgivning, måske ud fra forskellige hensyn.

Til hr. Henning Philipsen vil jeg i øvrigt sige vedrørende spørgsmålet om lejeloven og lejeforhøjelserne i den private boligmasse, at jeg har meget svært ved at se realforskellen på det, der står i den kommende lejelov, og så det, der var indholdet af S-SF-forliget på dette område.

Til hr. Boertmann har jeg kun den enkelte bemærkning, at de tal, som hr. Boertmann opererede med, og hans argumentation jo var baseret på forudsætninger, som var nogle gætteri om, hvordan det vil gå i fremtiden med de 8.000 boliger. Jeg har ikke set ét eneste bevis endnu og håber heller ikke, at jeg får det, på at der i kommunerne de steder, hvor der er behov for og planer, der kan indgå i selve region- og landsplanlægningen om, at der skal være udlejningsboliger, ikke også er en vilje til at yde denne investering på de 5 pct., der er tale om. Jeg vil også godt tilføje, at den seneste udvikling i prismiveauet i byggesektoren jo klart har vist, at de forudsætninger, som hr. Boertmann lægger i det, nemlig at der kun vil være råd til 8.000 boliger, jo for nærværende i hvert fald ikke holder stik, da prisudviklingen er for nedadgående og ikke så stærkt stigende, som de tal, hr. Boertmann og andre har givet udtryk for.

Jeg vil til slut lige sige noget til dem, der har kritiseret beboerdemokratiet. Hr. Boertmann gjorde det jo meget illustrativt ved at sige, at det ikke var meget mere værd end det andet demokrati, vi levede under. Jeg vil sige til hr. Boertmann og andre, at jeg er da vældig godt tilfreds med det demokrati, jeg lever under, og jeg har ikke lyst til de eksperimenter, man fra anden side ønsker at foretage med det. Hvis det er lige så godt som det andet demokrati, så synes jeg ærligt talt, at det var en ros til beboerdemokratiet. Jeg kunne da godt synes, at man her og der kunne gøre det bedre endnu, men de erfarin-

ger, vi har fra demokrati på arbejdspladsen, demokrati i den almennyttige sektor, viser jo, at her har man startet noget, som er blevet vældig nyttigt og godt. Jeg tror også at man har en masse erfaringer for, at ejere tidligere ikke har været villige til at drøfte eller forhandle eller snakke, og det tror jeg lejerforeningsrepræsentanter kan snakke vældig meget med om.

Derfor er jeg overbevist om, at det, der her er skabt med hensyn til beboerdemokrati, er et vældigt fremskridt. Ikke bare i spørgsmålet om at snakke om husorden, som er en væsentlig ting, men også i spørgsmålet om den opretning, den forbedring, der kan ske i den gamle boligmasse og nu med de regler, som vi forhåbentlig snart vedtager om yderligere opretning og om støtte til det, tror jeg at beboerdemokratiet vil have en vældig betydning.

Formanden:

Vi går nu til anden omgang, og jeg beder ordførerne melde sig.

Knud Damgaard (S):

Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre her i anden omgang. Jeg vil dog gerne sige om de synspunkter, der blev fremført af hr. Kjærulff-Schmidt, at naturligvis er der ikke tale om, at man har lagt sig fast på et boligantal, der er taget ud af den blå luft. Det er trods alt en for urimelig bemærkning om et grundigt analytisk arbejde, der er foregået i mere end et år, hvori fremskridtspartiet har deltaget aktivt, og jeg går ud fra har deltaget med det formål at være med til at rette tingene til på en frugtbar måde.

De 40.000 boliger har naturligvis at gøre med en analyse, der dels bygger på den tilgang, der vil være årligt til boligmarkedet, dels bygger på en vurdering af, hvad saneringsvirksomheden bringer med sig af genhusningsproblemer og naturligvis også de øgede behov og øgede kvalitetskrav, som nødvendigvis må ligge hos mennesker i denne fjerdedel af det 20. århundrede. Men dernæst — og det er vel ikke mindst vigtigt — har 40.000 boliger også at gøre med det, byggeindustrien kalder det rimeligste, det rigtigste grundlag, både ud fra en beskæftigelsesmæssig vurdering og ud fra en kapacitetsmæssig, en ressourcemæssig vurdering.

Der er altså ikke tale om, at der her hæn-